

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/33/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618010122
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8618010122.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.01.2019, v trestnej veci obžalovaného T. W. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 9T/48/2018 zo dňa 27.06.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného T. W..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného T. W. vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, ktorého dopustil na tom skutkovom základe, že

- v čase od 15.00 hod. dňa XX.XX.XXXX do 5.30 hod. dňa XX.XX.XXXX neoprávnene vnikol na oplotený dvor rodinného domu v obci W. Č.. XX, okr. U., kde nezisteným spôsobom otvoril kapotu motorového vozidla zn. Škoda 120 L, evidenčného čísla U.-XXXAJ a po odmontovaní krytu vzduchového filtra, prerezaní gumených hadičiek od vyrovnávacej nádržky a AC pumpy, následne z benzínovej nádrže odcudzil benzín.

Za to mu uložil podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h), m), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom konštatoval, že okresný súd vykonané dôkazy nevyhodnotil správne. K porušovaniu domovej slobody z jeho strany nedošlo, pretože, ako vyplýva z výpovede poškodeného, s týmto má dobré susedské vzťahy, medzi ich pozemkami je postavený plot s brámkou, ktorá nie je nijak zabezpečená, namiesto kľučky má len kovovú tyč, ktorá sa uzatvára, avšak neuzamyká. Predmetnú bránu používajú bežne na prechod medzi pozemkami a nielen jeho otec a brat, ale aj samotný poškodený. Medzi ním a poškodeným bolo bežné, že sa navštevovali, predmetná bránka nebola nikdy zabezpečená uzamykateľným zariadením, vstup na pozemok poškodeného nemožno podľa jeho názoru preto kvalifikovať ako neoprávnené vniknutie do jeho obydľia. Podľa jeho názoru, nedošlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody. Pokiaľ ide o skutok krádeže, on sa nedopustil trestného činu krádeže. Okresný súd svoje odôvodnenie rozhodnutia založil na nepriamych dôkazoch, ktoré ho žiadnym spôsobom neusvedčujú a pri ich posudzovaní sú dôvodné pochybnosti o jeho vine. Z Reportu o trase zaznamenatej v súvislosti s elektronickým monitorovaním je jednoznačne zrejmé, že sa v blízkosti poškodeného automobilu nenachádzal. To, že došlo k výpadku signálu medzi OIZ a zariadením, žiadnym spôsobom nepreukazuje, že sa nachádzal v blízkosti automobilu, ide len o dohad okresného súdu,

ktorý nie je podložený inými dôkazmi. Napokon poukázal aj na odôvodnenie okresného súdu, ktorý konštatoval, že nie je vylúčené, že tých pár metrov k motorovému vozidlu prešiel obžalovaný tak, že jeho pohyb nebol zaznamenaný v Reporte o trase. Pokiaľ Report o trase nepreukazuje to, že sa pri aute nenachádzal, nepreukazuje ani to, že pri ňom nebol. Už z tohto odôvodnenia okresného súdu vyplýva pochybnosť o jeho vine, ktorú ale okresný súd nevzal do úvahy, práve naopak, túto pochybnosť použil ako dôkaz jeho viny. Taktiež DNA bola nájdená na hadičke, ktorá sa nachádzala mimo pozemku poškodeného, pričom na aute poškodeného ani v jeho blízkosti sa nenašli žiadne stopy, ktoré by ho usvedčovali priamo alebo nepriamo z viny. Kapota nebola poškodená, jediné, čo preukazuje, že malo dôjsť k vlámaniu, je výpoveď poškodeného, ktorá však nie je podložená žiadnym iným dôkazom. K výpovedi svedkyne W. Y.C., ktorá uviedla, že v ten deň si od nej obžalovaný vypýtal päťlitrovú umelohmotnú nádobu, nevyplýva, že aby jej povedal, na čo túto nádobu potrebuje a nejde o žiaden priamy dôkaz, ktorý by usvedčoval jeho zo spáchania trestného činu. Uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd postupovať v súlade so zásadou in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obvineného, pretože aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov sú tu stále pochybnosti, či sa skutok stal tak, ako je popísaný v obžalobe a že sa ho mal on dopustiť. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a rozhodol vo veci sám tak, že ho spod obžaloby oslobodí. V prípade, ak by odvolací súd napriek skutočnostiam uvedeným v tomto odvolaní bol názoru, že je preukázaná jeho vina, navrhol, aby zväžil ustanovenie § 39 Tr. zákona a mimoriadne znížil uložený trest, pretože trest uložený rozsudkom okresného súdu je podľa jeho názoru mimoriadne prísny.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20190301>> alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20190301>>, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20190301>> Tr. poriadku a dospel k nasledovným záverom.

V posudzovanej trestnej veci bolo podľa názoru krajského súdu na súde prvého stupňa vykonané dokazovanie v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Prvostupňový súd dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správny skutkový záverom.

Aj podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na vykonané dôkazy, bolo v posudzovanej veci nepochybne preukázané, že skutok tak, ako ho prvostupňový súd ustálil, sa stal a že ho spáchal práve obžalovaný a to aj napriek tomu, že jeho spáchanie poprel.

V prípravnom konaní obvinený uviedol, že sa k tomuto nepriznáva, čo sa týka vecnej stopy, ktorá bola zaistená pri obhliadke miesta činu, uviedol, že poškodený bol jeho sused, keď býval v W. a často tomuto susedovi pomáhal pri rôznych prácach. Poškodený mu viackrát prelieval benzín z jeho kanistra do ich kosačky a ako sa dostala jeho DNA na hadičku v aute, uviesť nevedel.

Zo spáchania skutku tak, ako ho súd prvého stupňa ustálil, obžalovaného usvedčil v prípravnom konaní, ale aj v konaní na okresnom súde predovšetkým svedok poškodený P. W., ktorý uviedol, že je susedom obžalovaného, pričom on zaparkoval motorové vozidlo dňa 19.06.2017 okolo 22.00 hod. na dvore vedľa vchodu do suterénu, nasledujúceho dňa okolo 14.00 hod. si všimol, že na vozidle je kapota v zadnej časti pootvorená, preto to skontroloval, vozidlo bolo v poriadku, preto kapotu zatvoril. 21.06.2017 bolo vozidlo v poriadku, kde pri ňom bol asi okolo 15.00 hod., až nasledujúci deň 22.06.2017 okolo 5.30 hod. išiel k vozidlu, pričom kapota bola v zadnej časti pootvorená opäťovne, on keď otvoril kapotu zistil, že kryt vzduchového filtra je zložený a položený pri motorovej časti vpravo a taktiež si všimol, že hadička od AC pumpy je v polovici odrezaná a časť hadičky chýbala. Pri pretočení kľúčika v spínacej skrinke zistil, že vo vozidle nie je benzín, pričom mal vo vozidle asi 15 litrov benzínu. Ďalej uviedol, že v noci okolo 00.30 hod. počul štekať psov. Poškodený taktiež uviedol, že jednoznačne vylučuje, aby sa DNA stopa obžalovaného mohla dostať na hadičku na benzín do uvedeného vozidla, nikdy mu obžalovaný nepomáhal pri oprave vozidla, pretože poškodený je sám vyučený automechanik a menšie opravy si robí sám. Poškodený mu v minulosti pomáhal iba pri kosení trávy, pod kapotu vozidla obžalovaný nikdy nezasahoval.

Svedkyňa W. Y. potvrdila, že obžalovaný, aj keď mal monitorovací náramok, sa pohyboval po dedine, pričom bol aj v krčme, kde od nej pýtal päťlitrovú nádobu, pretože povedal, že ju potrebuje, ktorú ona chcela vyhodiť. Taktiež svedok T.. Y. C. uviedol, že upozorňoval obžalovaného, aby k nim na dvor nechodil za jeho synom, pretože má monitorovací náramok, aby kvôli tomu neboli problémy.

V zápisnici z obhliadky miesta trestného činu a fotodokumentácii bola zdokumentovaná poloha vozidla poškodeného, ako aj poloha zaistených stôp a rozsah poškodenia motorového vozidla, súčasne z toho vyplynulo, že poškodený ihneď po krádeži túto nahlásil na políciu. Taktiež z listinných dôkazov vyplýva, že obžalovaný bol bezprostredným susedom poškodeného.

Zo znaleckého posudku Kriminologického a expertízneho ústavu Policajného zboru SR vyplynulo, že na základe porovnania výsledkov DNA analýzy bolo zistené, že DNA profil biologického materiálu zaisteného sterom z povrchu gumenej hadičky, ktorá bola nájdená odhodaná ako vecná stopa č. 4, predmet 3, bola od osoby, od ktorej bol odobratý porovnávaci materiál označený ako T. W., teda obžalovaný.

Zo správy probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Svidník, ako aj Reportu o trase vyplynulo, že obžalovaný v rozhodnom období bol kontrolovanou osobou, teda bol monitorovaný jeho pohyb prostredníctvom technického zariadenia, pričom v spomínanom inkriminovanom čase došlo ku krátkodobým výpadkom elektrickej energie. Okrem iného z tejto správy plynie, že dňa XX.XX.XXXX o 00.24 hod. bola obžalovanému ako kontrolovanej osobe zaslaná upozorňujúca správa s tým, aby sa nevzdával z dosahu zariadenia, ale neúspešne. K obnoveniu dosahu medzi zariadením na určenie polohy obžalovaného došlo až po 2 hod. a 28 min..

Hodnotiac takto vykonané dôkazy dospel aj odvolací súd k záveru, že nezistil žiaden dôvod, prečo by neveril výpovediam poškodeného, ktorý uviedol, že došlo skutočne ku krádeži a poškodeniu motorového vozidla v motorovej časti, pričom bolo jednoznačne zistené, že hadička, ktorá sa nachádzala pod kapotou, ku ktorej nemal obžalovaný prístup, bola odrezaná, bola pohodená v tráve v blízkosti pozemku poškodeného a obžalovaného, pričom na tejto sa nachádzala DNA stopa, ktorej pôvodcom bol obžalovaný. Navyše, skutočnosť, že obžalovaný sa na mieste činu v čase spáchania skutku nachádzal, nevyvrátilo ani monitorovacie zariadenie, keďže pozemok poškodeného sa nachádza v bezprostrednom susedstve bydliska obžalovaného..

Prvostupňový súd preto rozhodol správne, keď obžalovaného uznal vinným z prečinov porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona. Pokiaľ ide o skutočnosť, že obžalovaný sa bežne pohyboval po pozemku poškodeného, tu je treba uviesť, že poškodený obžalovanému nedal súhlas ku krádeži benzínu a pokiaľ sa obžalovaný pohyboval na pozemku obžalovaného s týmto úmyslom, dopustil sa aj prečinu porušovania domovej slobody.

Správne postupoval prvostupňový súd aj pri ukladaní trestu, keď obžalovanému uložil trest podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, pričom podľa ustanovenia § 194 ods. 1 Tr. zákona je obžalovanému možné pri tomto prečine uložiť trest až na 2 roky odňatia slobody. Správne prvostupňový súd zistil u obžalovaného dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, keďže obžalovaný v tomto prípade spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, keďže už bol v minulosti pre trestný čin odsúdený.

Z odpisu registra trestov obžalovaného totiž plynie, že tento v ňom má doposiaľ šesť záznamov, naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/111/2014 zo dňa 10.11.2014 pre trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka a 4 mesiacov, pričom tento trest vykonával v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, podmiennečne prepustený bol 13.07.2015 Okresným súdom Prešov sp. zn. 1Pp/47/2015 a bola mu uložená skúšobná doba podmiennečného prepustenia na 3 roky. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný sa dopustil trestného činu v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Správna bola aj výmera trestu, trest vzhľadom na osobu obžalovaného a prevahu priťažujúcich okolností treba považovať za mierny, keď podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona, tento mohol byť ukladaný vo výmere od 8 do 24 mesiacov. Keďže obžalovaný v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody, správne súd prvého

stupňa tohto na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd teda nezistil žiaden dôvod pre zrušenie alebo zmenu napadnutého rozsudku, preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.